

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ว่าด้วย การศึกษาระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมยานพาหนะและโครงสร้างพื้นฐานระบบราง (หลักสูตรนานาชาติ)
บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดข้อบังคับสำหรับหลักเกณฑ์การศึกษาระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมยานพาหนะและโครงสร้างพื้นฐานระบบราง (หลักสูตรนานาชาติ) ของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดการศึกษาร่วมกันตามบันทึกความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ และโดยความร่วมมือทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยอาเค่น (RWTH Aachen University) ตามบันทึกความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือกับมหาวิทยาลัยอาเค่น ฉบับลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และฉบับลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) ประกอบมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือว่าด้วย การศึกษาระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมยานพาหนะและโครงสร้างพื้นฐานระบบราง (หลักสูตรนานาชาติ) บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

พระนครเหนือ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
“บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์
นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร
ไทย - เยอรมัน

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม
ยานพาหนะและโครงสร้างพื้นฐานระบบราง (หลักสูตรนานาชาติ) ที่จัดการเรียนการสอนในบัณฑิตวิทยาลัย
วิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอาเคิน (RWTH Aachen University)

“ประธานหลักสูตร” หมายความว่า ประธานผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมยานพาหนะและโครงสร้างพื้นฐานระบบราง
(หลักสูตรนานาชาติ)

“อาจารย์” หมายความว่า อาจารย์ประจำในสังกัดบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์
นานาชาติสิรินธร ไทย-เยอรมัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์” หมายความว่า คณะกรรมการ
ประจำส่วนงานวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนอาจารย์ประจำหลักสูตร ของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร
ไทย - เยอรมัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

“ผู้ประสานงานหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มทางวิชาการ
ของแต่ละสาขา และเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ประสานงานหลักสูตรโดยผ่านกระบวนการ
คัดเลือกทางวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย
อาเคิน (RWTH Aachen University)

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า บุคคลภายในหรือบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้
ความสามารถจนเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ

“คณะกรรมการสอบ” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณบดีบัณฑิต
วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับมหาบัณฑิตของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์
นานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“วิทยานิพนธ์” หมายความว่า เรื่องที่เขียนเรียบเรียงขึ้นจากผลที่ได้จากการศึกษา
ค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นอิสระภายใต้คำแนะนำของ
อาจารย์ที่ปรึกษา โดยใช้วิธีการในการจัดการและแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ รวมถึง
ทางเทคนิคตามสาขาวิชาอันเป็นส่วนหนึ่งของผลงานที่นักศึกษาต้องจัดทำขึ้นเพื่อให้ผ่านเงื่อนไขในการสำเร็จ
การศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔ ข้อบังคับนี้ได้ทำขึ้นเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในกรณีที่มีปัญหาในการตีความให้ถือตามภาษาไทย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

การดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมยานพาหนะและโครงสร้างพื้นฐานระบบราง (หลักสูตรนานาชาติ) ของบัณฑิตวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตรนานาชาติสิรินธร ไทย - เยอรมัน ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้นำเสนอสภาวิชาการเพื่อพิจารณา เสนอสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๑ ระบบการศึกษา

ข้อ ๖ ระบบการศึกษา

เป็นรูปแบบการศึกษานานาชาติ ที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๗ การจัดการศึกษา

ระบบการจัดการศึกษาใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ แต่ไม่เกิน ๑๘ สัปดาห์ โดยอาจจัดให้มีภาคการศึกษาฤดูร้อนที่มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ แต่ไม่เกิน ๘ สัปดาห์

ข้อ ๘ ระยะเวลาการศึกษา

(๑) ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษารวมตลอดหลักสูตร ไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาปกติ

(๒) การนับระยะเวลาการศึกษา ให้นับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษา

ขึ้นทะเบียนเข้าศึกษาในหลักสูตร

ข้อ ๙ โครงสร้างหลักสูตรเน้นการวิจัย โดยเป็นหลักสูตรมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก ๒ นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาได้ต้องทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาอีก ๔๙ หน่วยกิต

หมวด ๒ การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๑๐ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

(๑) ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา

กรณีสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นแต่ละกรณีไป

(๒) มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๗๕ จากคะแนนเต็ม ๔.๐๐ หรือเทียบเท่า

กรณีที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๒.๗๕ ผู้เข้าศึกษาจะต้องมีประสบการณ์ทำงานเพียงพอในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เข้ารับการศึกษา

(๓) มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(๔) มีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตร์

ข้อ ๑๑ การรับเข้าศึกษา

(๑) โดยการสอบคัดเลือกตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ หรือ

(๒) โดยการคัดเลือกด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์กำหนด

ข้อ ๑๒ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๑) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาจะมีสภาพเป็นนักศึกษาต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแล้ว

(๒) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยวิธีการให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

(๓) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา จะขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเกินกว่า ๑ หลักสูตรในขณะเดียวกันไม่ได้

หมวด ๓ การจัดการศึกษา

ข้อ ๑๓ แผนการเรียน หมายถึง รายวิชา การฝึกงานอุตสาหกรรม และวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาจะต้องเรียนหรือดำเนินการให้แล้วเสร็จครบตามหลักสูตร

ข้อ ๑๔ การลงทะเบียนเรียน

(๑) นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาตามปฏิทินการศึกษาของมหาวิทยาลัย และหากไม่ลงทะเบียนภายใน ๑๕ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๒) นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ยกเว้นในกรณีที่นักศึกษามีหน่วยกิตคงเหลือตามหลักสูตรน้อยกว่า ๓ หน่วยกิต หรือเหลือเฉพาะวิชาวิทยานิพนธ์

(๓) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาหรือวิทยานิพนธ์ ในภาคการศึกษาฤดูร้อน ได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

(๔) การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยกว่าหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๑๔ (๒) และ (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานหลักสูตรและได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๕) การลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

ก. ในภาคการศึกษาปกติ เฉพาะในกรณีที่นักศึกษาได้ผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์และส่งเล่มเรียบร้อยแล้ว

ข. ในภาคการศึกษาฤดูร้อน เฉพาะในกรณีที่เหลือวิชาวิทยานิพนธ์เป็นภาคการศึกษาสุดท้าย เพื่อสำเร็จการศึกษา

(๖) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพื่อเข้าร่วมฟังการบรรยายและรายวิชาที่ไม่ได้บรรจุในหลักสูตร

ก. การลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพื่อเข้าร่วมฟังการบรรยายและรายวิชาที่ไม่ได้บรรจุในหลักสูตร หมายความว่า การลงทะเบียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับรวมเป็นหน่วยกิตของแต่ละภาคการศึกษาตามหลักสูตร

ข. การประเมินผลการศึกษารายวิชาเพื่อเข้าร่วมฟังการบรรยายให้บันทึกลงในระเบียบ ผู้ที่มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น จะได้รับผลการศึกษา “ผ่าน”

ค. การประเมินผลการศึกษารายวิชาที่ไม่ได้บรรจุในหลักสูตรให้บันทึกลงในระเบียบ สำหรับผู้ที่ผ่านการสอบตั้งแต่เกณฑ์ผ่านขึ้นไปจะได้รับผลการศึกษา “ผ่าน”

(๗) การรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

ก. นักศึกษาที่ลงทะเบียนและเรียนครบตามแผนการเรียนแล้ว แต่ยังไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตร จะต้องลงทะเบียนศูนย์หน่วยกิต และชำระค่าลงทะเบียนเรียน ค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ข. การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้นจะให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๕ การขอเพิ่ม หรือขอลถอนรายวิชา

(๑) การขอเพิ่มรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๓ สัปดาห์นับจากวันเปิดภาคการศึกษาสำหรับภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกนับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาสำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน

(๒) การขอลถอนรายวิชา จะกระทำได้ภายใน ๑๒ สัปดาห์ นับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาสำหรับภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๒ สัปดาห์นับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาสำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน

(๓) การขอเพิ่มและถอนรายวิชาใน (๑) และ (๒) ต้องไม่ขัดต่อการลงทะเบียนเรียน
ในข้อ ๑๔ (๒) ถึง (๕)

(๔) การขอเพิ่มและถอนรายวิชาที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑๕ (๑) (๒)
และ (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดี

ข้อ ๑๖ การลาพักการศึกษา

การลาพักการศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาขังเรียนไม่ครบตามแผนการเรียน แต่มีความประสงค์
ขอยุติเรียนชั่วคราว โดยต้องยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาและลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาไว้
เป็นคราวๆไป ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) นักศึกษาจะมีสิทธิ์ลาพักการศึกษาได้ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์
ที่ปรึกษา และประธานหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดีภายในช่วงเวลาถอนวิชาเรียนตามประกาศ
ของมหาวิทยาลัย โดยถือเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติ ดังต่อไปนี้

ก. ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ระยะเวลาการลาพัก
การศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของราชการทหาร

ข. ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดที่เป็นประโยชน์
ต่อการศึกษาหรือการวิจัยในหลักสูตร ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน ระยะเวลาการลาพักการศึกษา
ให้เป็นไปตามเงื่อนไขของทุนที่ได้รับ

ค. เจ็บป่วยพักรักษาตัวเป็นเวลาเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
โดยมีใบรับรองแพทย์

ง. มีความจำเป็นส่วนตัว ทั้งนี้ต้องศึกษามาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา

(๒) การลาพักการศึกษาเนื่องจากเจ็บป่วยหรือมีความจำเป็นส่วนตัว นักศึกษา
สามารถยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาติดต่อกัน หากมีความจำเป็นต้องลาพัก
การศึกษาต่อไปอีกให้ยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาได้อีกไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา

(๓) นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้นับระยะเวลาที่ลาพักอยู่ใน
ระยะเวลาของการศึกษาด้วย เว้นแต่นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักตาม (๑) ก.

(๔) นักศึกษาต้องรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาในระหว่างที่ได้รับอนุมัติให้ลาพัก
การศึกษา โดยชำระค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาตามระเบียบ
ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ทั้งนี้ต้องรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเปิด
ภาคการศึกษา มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เว้นแต่การลาพักการศึกษาตาม (๑) ก.

(๕) นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาต้องยื่นคำร้อง
ขอกลับเข้าศึกษาต่อประธานหลักสูตรและได้รับอนุมัติจากคณบดีก่อนกำหนดการลงทะเบียนไม่น้อยกว่า
๑ สัปดาห์

(๖) การลาพักการศึกษาที่ไม่เป็นไปตาม (๑) ถึง (๕) ให้อยู่ในดุลพินิจของอธิการบดี

ข้อ ๑๗ การฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุมัติให้ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเข้าเป็นนักศึกษาข้อหนึ่งข้อใดตามข้อ ๑๐

(๔) คณบดีสั่งให้ฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา ในกรณีดังต่อไปนี้

ก. ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๘

ข. ไม่ลงทะเบียนเรียน หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าลงทะเบียน หรือค่าบำรุงการศึกษาภายในเวลาที่กำหนด

ค. ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของการลาพักการศึกษา

ง. ไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน หมวด ๗

(๕) ถูกลงโทษให้ฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๓๘

การฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาตาม (๓) ถึง (๕) ให้บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ประกาศฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา และแจ้งให้นักศึกษาทราบ

ข้อ ๑๘ การคืนสภาพการเป็นนักศึกษา

(๑) นักศึกษาที่ฟื้นสภาพตามข้อ ๑๗ (๔) ข. สามารถขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาได้ภายใน ๑๕ วันนับจากวันประกาศฟื้นสภาพ ทั้งนี้ต้องขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาภายในภาคการศึกษานั้น

(๒) การคืนสภาพการเป็นนักศึกษา ต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๓) ได้ชำระค่าธรรมเนียมการคืนสภาพการเป็นนักศึกษา ค่าบำรุงและค่าลงทะเบียนเรียนตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้คืนสภาพการเป็นนักศึกษามีสภาพการเป็นนักศึกษาต่อเนื่องจากสภาพเดิม โดยนับระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตามข้อ ๘

ข้อ ๑๙ การลาออก

นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีผ่านผู้ประสานงานหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและประธานหลักสูตร การลาออกจะมีผลสมบูรณ์เมื่อได้รับอนุมัติจากคณบดีให้ลาออก

ข้อ ๒๐ การเปลี่ยนแขนงวิชา

(๑) นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแขนงวิชาในหลักสูตรนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๒) นักศึกษาอาจขอเปลี่ยนแขนงวิชาได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๔ อาจารย์ในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

ข้อ ๒๑ อาจารย์ในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์แต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจากอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่หลักสูตรสหสาขาวิชาให้เพิ่มได้อีกไม่เกิน ๑ หลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน ทั้งนี้ กรณีหลักสูตรระดับปริญญามหาบัณฑิตและปริญญาดุษฎีบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกัน อาจแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันได้

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ให้บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์เสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาเสนอสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พิจารณาเป็นรายกรณี

(๓) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

ก. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

ข. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเป็นบุคคลภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นบุคคลภายนอกไม่มีผลงานทางวิชาการตามที่กำหนด จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รับทราบ

(๔) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ก. กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

ข. กรณีผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นบุคคลภายนอก จะต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นบุคคลภายนอกไม่มีผลงานทางวิชาการตามที่กำหนด จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์จนเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รับทราบ

(๕) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

ข้อ ๒๒ ภาระงานของอาจารย์ในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

ก. กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา

ข. กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก รวมได้ไม่เกิน ๑๐ คน ต่อภาคการศึกษา

ค. กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา หากมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษา มากกว่า ๑๕ คน ให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อขอความเห็นชอบจากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรายการนี้

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีหน้าที่ดังนี้

ก. บริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร

ข. อยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา

ค. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และหรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์และหรือ อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ และให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

(๓) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก มีหน้าที่ดังนี้

ก. ให้คำปรึกษาการจัดทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา และจัดให้มีการนำเสนอ หัวข้อวิทยานิพนธ์ภายในเวลาที่กำหนด

ข. รับผิดชอบและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ให้สอดคล้องกับ หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่สอบผ่านแล้ว และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

ค. ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี แนวคิด และวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

ง. ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ และการใช้ภาษา

จ. ติดตามการดำเนินงานวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และรับผิดชอบประเมินผล การทำวิทยานิพนธ์ และต้องรายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาต่อคณะกรรมการบริหาร หลักสูตรทุกภาคการศึกษา จนกว่าวิทยานิพนธ์จะแล้วเสร็จ

ฉ. พิจารณาให้ความเห็นชอบในการขอสอบวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

ช. เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และเข้าสอบวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในความดูแล

ซ. ให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม มีหน้าที่ดังนี้

ก. ร่วมรับผิดชอบและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาให้สอดคล้องกับ หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่สอบผ่านแล้ว และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

ข. ร่วมให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี แนวคิด และวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

ค. ร่วมให้คำแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการเขียน วิทยานิพนธ์ และการใช้ภาษา

ง. ร่วมติดตามการดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และรับผิดชอบ ประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ จนกว่าวิทยานิพนธ์จะแล้วเสร็จ

จ. เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และเข้าสอบวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในความดูแล

ข้อ ๒๓ การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เสนอชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต โดยได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

หมวด ๕

กระบวนการสอบหลักสูตรมหาบัณฑิต

ข้อ ๒๔ ขอบข่ายและลักษณะในการสอบหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

(๑) กระบวนการสอบหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตประกอบด้วย

ก. การสอบตามรายวิชาในหลักสูตร

ข. การฝึกงานอุตสาหกรรมเป็นระยะเวลา ๑๘ สัปดาห์หรือมากกว่า

ค. วิทยานิพนธ์ดังระบุในหมวดที่ ๖

ทั้งนี้ จะต้องมีการดำเนินการสอบในวันสอบในช่วงการเรียนการสอนในภาคการศึกษานั้น และตามที่กำหนดในปฏิทินการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) การสอบในหลักสูตรประกอบไปด้วยการสอบข้อเขียนหรือการสอบปากเปล่าตามรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร

(๓) หัวข้อในการสอบจะถูกกำหนดจากเนื้อหาในการเรียนที่เกี่ยวข้องในแต่ละรายวิชา

(๔) รูปแบบของการสอบมีสองประเภท คือ แบบข้อเขียนตามข้อ ๒๗ และแบบปากเปล่าตามข้อ ๒๘ ซึ่งได้กำหนดไว้ในวันลงทะเบียน ตามข้อ ๑๔ และมีการแจ้งให้ทราบระหว่างการเรียนการสอน

ข้อ ๒๕ การเข้าสู่กระบวนการสอบในหลักสูตรมหาบัณฑิต

บุคคลที่สามารถเข้าสอบในหลักสูตรมหาบัณฑิตได้ คือ บุคคลที่ได้ลงทะเบียนเป็นนักศึกษาในหลักสูตร

ข้อ ๒๖ กระบวนการรับเข้าสู่การสอบ

(๑) ประธานของคณะกรรมการสอบ เป็นผู้อนุมัติการรับเข้าสู่การสอบในหลักสูตรมหาบัณฑิต

(๒) การรับเข้าสู่การสอบจะไม่เป็นผลหาก

ก. มีคุณสมบัติไม่ครบตามข้อ ๒๕ หรือ

ข. เอกสารที่เกี่ยวข้องไม่สมบูรณ์

ข้อ ๒๗ การสอบข้อเขียน

(๑) การสอบข้อเขียน ผู้เข้าสอบต้องแสดงให้เห็นว่าสามารถเข้าใจปัญหาและค้นหาหนทางในการแก้ปัญหาได้ โดยการใช้วิธีการที่เกี่ยวกับรายวิชาภายใต้ระยะเวลา เอกสาร และอุปกรณ์ที่กำหนด

(๒) ผู้เข้าสอบอาจขอผลการทำสอบข้อเขียนของตนเองได้ ภายในสี่สัปดาห์หลังจากวันประกาศผลสอบ

(๓) ระยะเวลาในการสอบข้อเขียน ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงครึ่ง และไม่เกินสามชั่วโมง ทั้งนี้เป็นไปตามบริบทของรายวิชาที่มีการบรรยายหรือการปฏิบัติสามชั่วโมงต่อสัปดาห์

ข้อ ๒๘ การสอบปากเปล่า

(๑) การสอบปากเปล่า ผู้เข้าสอบต้องแสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้และแนวทางการแก้ปัญหาในบริบทของรายวิชา เพื่อแสดงว่าผู้เข้าสอบมีความรอบรู้ในรายวิชาที่ทำการสอบ

(๒) การจัดสอบปากเปล่า ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอบอย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ช่วยสอบที่มีความสามารถหนึ่งคน

ก. การสอบแบบรายกลุ่ม มีจำนวนผู้เข้าสอบกลุ่มละไม่เกิน ๔ คน ผู้เข้าสอบทุกคนในกลุ่มจะได้รับหัวข้อคำถามพร้อมกัน

ข. การสอบแบบรายบุคคล ผู้เข้าสอบจะได้รับหัวข้อคำถามจากอาจารย์ผู้สอบ

(๓) การวินิจฉัยผลการสอบ อาจารย์ผู้สอบต้องนำความเห็นของอาจารย์ผู้สอบคนอื่นและผู้ช่วยสอบมาประกอบการพิจารณา

(๔) ต้องมีการบันทึกสาระสำคัญและผลการสอบในแต่ละรายวิชาในเอกสารการสอบ

(๕) ต้องมีการทำเอกสารการสอบ ประกอบไปด้วยคำถาม คำตอบ และสาระสำคัญอื่นในระหว่างการสอบ

(๖) การสอบปากเปล่ามีระยะเวลาตั้งแต่ ๒๐ แต่ไม่เกิน ๓๐ นาทีต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน

หมวด ๖

การทำวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๙ การทำวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์ มีกระบวนการดังนี้

(๑) แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(๒) การสอบประเมินผลวิทยานิพนธ์

ก. การเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์

ข. การสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

ข้อ ๓๐ การแต่งตั้งและการเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

นักศึกษาต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสองคนจากทั้งสองมหาวิทยาลัย แต่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์รวมจะมีหรือไม่มีก็ได้

การเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น โดยนักศึกษาอาจยื่นคำร้องต่อประธานหลักสูตรขอให้มีการเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ และต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ โดยการเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักชุดเดิม และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักชุดใหม่ต้องยินยอมรับนักศึกษาไว้เป็นที่ปรึกษาก่อนการอนุมัติให้มีการเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ข้อ ๓๑ การเสนอหัวข้อการสอบประเมินผลวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ ของนักศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับประเด็นปัญหา ระเบียบวิธีการวิจัย วิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการแก้ปัญหา งานวิจัย และให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การยื่นคำร้อง และการอนุมัติ

ก. นักศึกษาสามารถยื่นคำร้องขอเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตร์หลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและประธาน หลักสูตร ทั้งนี้วิธีการยื่นคำร้องขอเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

ข. นักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์แล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนหัวข้อ วิทยานิพนธ์ สามารถยื่นคำร้องขอเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ได้ โดยดำเนินการเช่นเดียวกับการยื่นคำร้องขอ เสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ และให้นับระยะเวลาการขอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ นับจากวันที่คำร้องขอเปลี่ยน หัวข้อวิทยานิพนธ์ได้รับการอนุมัติ

ค. นักศึกษาต้องได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายใน ๒ ปีการศึกษา นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา หากไม่ได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายในระยะเวลาดังกล่าว อาจถูกพิจารณาให้พ้นสภาพนักศึกษา เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นและสมควร คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตร์อาจขยายกำหนดเวลาต่อไปอีก ๑ ภาคการศึกษาได้

(๒) การแต่งตั้งคณะกรรมการเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์

ให้คณบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยการเสนอ ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ประกอบด้วย

ก. ประธานกรรมการ ๑ คน ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑(๔) และไม่ใช่อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ข. กรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ค. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน ๑ คน และต้องมีคุณสมบัติ ตามข้อ ๒๑(๔)

ทั้งนี้ อาจเสนอแต่งตั้งกรรมการเพิ่มได้อีกไม่เกิน ๒ คน โดยต้องมีคุณสมบัติ ตามข้อ ๒๑ และไม่ใช่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(๓) กระบวนการเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ และการรายงานผลการสอบวิทยานิพนธ์

ก. นักศึกษาที่ประสงค์จะขอสอบต้องยื่นคำร้องขอเสนอหัวข้อต่อบัณฑิตวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตร์ ผ่านทางอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและประธานหลักสูตร

ข. เมื่อการสอบเสร็จสิ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รายงานผล การสอบต่อบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ผ่านประธานหลักสูตร และประกาศผลการสอบภายใน ๑ สัปดาห์ นับตั้งแต่วันที่มีการสอบ

ทั้งนี้ กรณีเสนอหัวข้อครั้งแรกไม่ผ่าน นักศึกษาสามารถยื่นคำร้องขอสอบใหม่ ได้อีก ๑ ครั้ง ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเสนอหัวข้อกำหนด

(๔) วิธีการเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตร์

ข้อ ๓๒ การสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

การสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ เป็นการประเมินความรู้ความสามารถของนักศึกษาตลอดระยะเวลาที่ได้ดำเนินการวิจัยมา เพื่อพิจารณาว่านักศึกษามีความเข้าใจในสาขาวิชาดังกล่าวเพียงพอที่จะจบการศึกษาได้

(๑) การยื่นคำร้องขอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

ก. เมื่อนักศึกษาได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษาต้องยื่นคำร้องขอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ผ่านทางอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและประธานหลักสูตร หลังจากวันที่หัวข้อวิทยานิพนธ์ได้รับการอนุมัติแล้วไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ข. ลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นการฝึกงานอุตสาหกรรม

ค. มีหลักฐานแสดงว่าได้ส่งบทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เพื่อเผยแพร่ผลงานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบและประกาศของมหาวิทยาลัย

ง. ผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษตามที่ประกาศบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

จ. ผ่านเกณฑ์อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์กำหนด

(๒) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

ให้คณบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ โดยการเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ประกอบด้วย

ก. ประธานกรรมการ ๑ คน ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ (๔) และไม่ใช่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ข. กรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ค. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน ๑ คน ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑(๔)

ทั้งนี้ อาจเสนอแต่งตั้งกรรมการเพิ่มได้อีกไม่เกิน ๒ คน โดยต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ และไม่ใช่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การเปลี่ยนคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น โดยนักศึกษายื่นคำร้องต่อประธานหลักสูตร และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

(๓) กระบวนการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ และการรายงานผลการสอบ

ก. นักศึกษาที่ประสงค์จะขอสอบต้องยื่นคำร้องขอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ ผ่านทางอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและประธานหลักสูตร

ข. เมื่อการสอบเสร็จสิ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รายงานผลการสอบต่อบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ผ่านประธานหลักสูตร และประกาศผลการสอบภายใน ๑ สัปดาห์นับตั้งแต่วันที่มีการสอบ

ทั้งนี้ กรณีสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ครั้งแรกไม่ผ่าน นักศึกษาสามารถยื่นคำร้องขอสอบใหม่อีก ๑ ครั้ง ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์กำหนด

(๔) วิธีการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

ข้อ ๓๓ การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์

(๑) ภาษาที่ใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ให้จัดทำเป็นภาษาอังกฤษ

(๒) รูปแบบการจัดทำรูปเล่มให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

หมวด ๗

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๔ การประเมินผลการศึกษาจะต้องกระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแต่ละภาคการศึกษา โดยค่าผลการศึกษาเป็นดังนี้

ระดับคะแนน	แต่มีระดับคะแนน		ผลการศึกษา
A	๔.๐	ดีเลิศ	(Excellent)
B+	๓.๕	ดีมาก	(Very Good)
B	๓.๐	ดี	(Good)
C+	๒.๕	ค่อนข้างดี	(Above Average)
C	๒.๐	พอใช้	(Average)
D+	๑.๕	ค่อนข้างพอใช้	(Below Average)
D	๑.๐	อ่อน	(Poor)
F	๐	ตก	(Fail)
Fa	๐	ตกเนื่องจากเวลาเรียนไม่พอ	(Fail, Insufficient Attendance)
Fe	-	ตกเนื่องจากขาดสอบ	(Fail, Absent from Examination)
S	-	สอบผ่าน/เป็นที่พอใจ	(Satisfactory)
U	-	สอบไม่ผ่าน/ไม่เป็นที่พอใจ	(Unsatisfactory)
I	-	การวัดผลรายวิชายังไม่สมบูรณ์	(Incomplete)
Ip	-	การทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระยังไม่สิ้นสุด	(In-progress)
W	-	ขอถอนวิชาเรียนหลังกำหนด	(Withdrawal)
AUD	-	เข้าร่วมฟังการบรรยาย (Audit)	

ข้อ ๓๕ การคำนวณหน่วยกิตสะสมและแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๑) การคำนวณหน่วยกิตสะสมและแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้กระทำเมื่อสิ้นแต่ละภาคการศึกษา

(๒) หน่วยกิตสะสมคือ จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดที่ได้รับแต้มคะแนนตามข้อ ๓๔

(๓) แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยมี ๒ ประเภทคือ แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม การคำนวณแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยให้คำนวณ ดังนี้

ก. แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคให้คำนวณจากผลการศึกษานักศึกษาในภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มระดับคะแนนของผลการศึกษาแต่ละรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่นักศึกษาได้รับเป็นตัวตั้งหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาในภาคการศึกษานั้นๆ

ข. แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษานักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าการศึกษาในมหาวิทยาลัยจนถึงการประเมินครั้งสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มระดับคะแนนของผลการศึกษาแต่ละรายวิชาที่นักศึกษาได้รับเป็นตัวตั้ง หารด้วยหน่วยกิตสะสม

ข้อ ๓๖ การเทียบโอนหน่วยกิต

(๑) การเทียบโอนหน่วยกิตที่ได้จากรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา กระทำได้ โดยความเห็นชอบของประธานหลักสูตรและได้รับอนุมัติจากคณบดี โดยแต่ละรายวิชาที่ขอเทียบโอน ต้องได้แต้มระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และเป็นรายวิชาที่ศึกษาในขณะที่เป็นนักศึกษาสามัญของมหาวิทยาลัยหรือต่างมหาวิทยาลัย สำหรับรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เคยศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สามารถนำมาเทียบโอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาได้แต่ต้องเป็นรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่นักศึกษาศึกษาเกินจากที่จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรระดับปริญญาตรีกำหนด

(๒) รายวิชาที่ขอรับการยกเว้นตาม (๑) ต้องเป็นรายวิชาได้ศึกษามาแล้วไม่เกิน ๕ ปี การศึกษานับแต่ภาคการศึกษาถัดไปจากภาคการศึกษาที่ได้รับการประเมินผลของรายวิชาที่ทำการเทียบโอน

(๓) การเทียบโอนหน่วยกิตให้กระทำได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาทั้งหมดในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่โดยไม่นับหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ และในกรณีที่หารจำนวนหน่วยกิตแล้วไม่ลงตัว ให้ปัดจุดทศนิยมทิ้ง เว้นแต่กรณีใดกรณีหนึ่ง ต่อไปนี้ให้กระทำได้โดยไม่จำกัดจำนวนหน่วยกิต

(๔) รายวิชาที่เทียบและโอนย้ายหน่วยกิต ให้แสดงชื่อรายวิชา จำนวนหน่วยกิต และระดับคะแนนในใบแสดงผลการศึกษาที่หลักสูตรรับโอน โดยไม่นำมาคิดแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยในกรณีที่เป็นรายวิชาที่ศึกษาต่างมหาวิทยาลัยให้ระบุชื่อสถาบันการศึกษา

ข้อ ๓๗ สภาพการเป็นนักศึกษา และการเรียนซ้ำ

(๑) นักศึกษาที่ได้แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐ ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๒) นักศึกษาที่ได้แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๕๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๓.๐๐ ให้มีสภาพเป็น “นักศึกษารอพินิจ”

(๓) นักศึกษาที่เรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว และได้แต่้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๓.๐๐ แต่ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ สามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษา นอกเหนือจากรายวิชาที่เคยลงทะเบียนแล้ว โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและประธานหลักสูตร เพื่อเพิ่มระดับแต่้คะแนนเฉลี่ยสะสมให้ได้ถึง ๓.๐๐ ภายใน ๑ ภาคการศึกษาถัดไป มิฉะนั้นให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๔) นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่สอบผ่านไปแล้วมิได้ เว้นแต่้การลงทะเบียนเรียนซ้ำเพื่อเพิ่มระดับแต่้คะแนนเฉลี่ยตามข้อ ๓๗ (๓)

(๕) นักศึกษาสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ไม่ผ่าน ๒ ครั้ง ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๖) นักศึกษาไม่สามารถสอบหัวข้อภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๓๑ ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๘ การลงโทษนักศึกษาที่ทุจริตในการสอบรายวิชา หรือการคัดลอกวิทยานิพนธ์ หรือผลงานทางวิชาการของผู้อื่น

(๑) กรณีพบหรือมีเหตุอันควรน่าเชื่อว่านักศึกษาทุจริตในการสอบรายวิชา ให้คณะบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ หากปรากฏว่านักศึกษากระทำการทุจริต ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ พิจารณาลงโทษสถานใดสถานหนึ่ง ดังนี้

ก. ให้ตกในรายวิชาที่ทุจริต

ข. ให้ตกในรายวิชาที่ทุจริต และให้พักการศึกษานักศึกษาผู้นั้นในภาคการศึกษาปกติถัดไปอย่างน้อยอีก ๑ ภาคการศึกษา

ค. ให้ตกในรายวิชาที่ทุจริต รวมทั้งไม่พิจารณาผลการศึกษาในภาคการศึกษานั้นที่นักศึกษากระทำการทุจริต และให้พักการศึกษานักศึกษาผู้นั้นในภาคการศึกษาปกติถัดไปอย่างน้อยอีก ๑ ภาคการศึกษา

ง. ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๒) กรณีพบหรือมีเหตุอันควรน่าเชื่อว่านักศึกษาคัดลอกวิทยานิพนธ์ หรือผลงานทางวิชาการของผู้อื่นหรือให้ผู้อื่นจัดทำ ให้คณะบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ หากปรากฏว่านักศึกษากระทำการคัดลอกวิทยานิพนธ์ หรือผลงานทางวิชาการของผู้อื่นหรือให้ผู้อื่นจัดทำ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

ก. กรณีที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ให้พิจารณาไม่อนุมัติหรือเพิกถอนวิทยานิพนธ์นั้น และลงโทษสถานใดสถานหนึ่ง ดังนี้

๑. ให้พักการศึกษาสูงสุด ๑ ปีการศึกษา

๒. ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข. กรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติปริญญาแล้ว ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์รายงานมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเพิกถอนการให้ปริญญา